

[Hauch.]

end den, der indtager en Stad — jeg komplimenterer den højtærede Landbrugsminister, fordi han overvandt sig selv og indtog Staden.

Wittrup: Det ærede Medlem Hr. Bækgaard syntes, jeg var optimistisk med Hensyn til Landbrugets Forhold. Jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem synes, jeg er Optimist, for det er jeg i Grunden; jeg ser aldrig saa mørkt paa Livet, jeg tror, det skal nok gaa, og det tror jeg ogsaa det nok skal gøre for Landbruget. Og naar jeg har den Tro, saa er det ikke saadan en Skønssag, men det grunder sig paa Viden. Om mit Syn saa er for lyst, om det maaske skulde være lidt mørkere, det kan vi diskutere, men det er Tiden ikke til nu.

Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Krarup, som selv hører til de ikke smaa Landbrugere, erkendte, at det var nogenlunde. Nogenlunde har for mig Betydningen meget godt, fordi jeg er Optimist. Det er ikke alle Landmænd, der er det. Derfor opfatter jeg det som en Indrømmelse af, at det ikke vil blive saa galt alligevel, i alt Fald ikke naar vi faar en god Høst.

Det ærede Medlem Hr. Krarup sagde derefter, at Landbruget nu lever paa Reserverne. Her maa jeg protestere, for det gør Landbruget ikke. Der er ganske enkelte, der gør det, det har der altid været, baade i onde og gode Tider. Men som Helhed lever Landbruget ikke paa Reserverne i Øjeblikket. Reserverne forøges, om end kun beskedent.

Det vilde have været mig en Skuffelse, om det ærede Medlem Hr. Hauch ikke havde taget til Orde og sagt omtrent det, han sagde. Da det æredere Medlems egen Landbrugsminister, om jeg saa maa sige, sidste Aar fremsatte sit Kornlovsforslag, hvorom de ikke var enige, kom det ærede Medlem ogsaa med nogle Udtalelser i den Retning, hvilket jeg ligeledes havde ventet. Han er altsaa bange for, at Husmændene, — Gaardejerne regner jeg ikke saa meget med, for de kan ikke lide, hvad jeg siger — paa Viborgegnen ikke vil kunne lide, hvad jeg har sagt fra denne Talerstol, naar de hører det. Det maa staa for min Regning. Det ærede Medlem Hr. Hauch har aldrig opfordret Husmændene til at se venligt paa mig. Det vilde have været noget helt nyt, og jeg tager mig det ikke nær. Jeg har heller ikke noget imod, at det, jeg har sagt, bliver optrykt, naar det sker efter Rigidagstidende

og ikke gengives af en Venstrereferent. Hvad det ærede Medlem sagde havde i øvrigt ikke meget med Virkeligheden at gøre. Det, jeg har sagt, grunder sig paa Viden og ikke paa Formodninger.

Det ærede Medlem Hr. Hauch har Ret i, at det er svært at være Landmand, hvis man ikke er Optimist. Jeg gav netop i mit første Indlæg Udtryk for, at det i Fjor Sommer ikke var rart at være Landmand under de givne Forhold. Da kunde man trænge til at være Optimist. Det forbavtede mig imidlertid, at man trods Tørken var kommet saa godt igennem, som man var, og naar det har forbavset mig, er det, fordi jeg ved, at det er gaaet saadan; det er ikke noget jeg formoder. Jeg indrømmer ogsaa gerne, at Virkningerne af saadanne Misvækstaar strækker sig over mere end eet Aar, og jeg imødeser derfor, at Landbruget ogsaa i det kommende Aar vil komme til at lide derunder. De gunstige Vejrforhold, som Landbruget har haft siden, det tidlige Foraar og Græssets tidlige Fremkomst vil dog i meget høj Grad bøde derpaa.

I Haab om, at de lyse Udsigter, som Naturen har skænket os indtil nu, maa være ved, og i Haab om, at vi maa faa en god Høst, og at denne Kornlov maa blive den sidste, skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Oluf Johansen: Den højtærede Landbrugsminister kunde ikke bekræfte Rigtigheden af min Formodning om, at Kornpuljens 15 Mill. Kr. eventuelt anvendes til en Nedsættelse af Prisen paa Ombytningskorn for de Landmænd, der endnu er afleveringspligtige. Jeg erkender, at dette heller ikke er nødvendigt, ja, ganske upaa-krævet, hvis der af det leverede Foderkorn er nok til Ombytningskorn. Hvis dette ikke er Tilfældet, maa de mindre Landbrugere, der leverer deres Vintersæd til 35—36 Kr. og maa købe det igen til den Pris, Kornet har, naar det kommer her til Landet, betale det med omkring 40 Kr. Jeg mener, at denne Situation for disse Landbrug vil være mindre god.

Det ærede Medlem Hr. Hauch priste mine „milde Toner“ og gav Udtryk for, at det var Betragtninger fra „en pæn Mand“. Disse Udtalelser til mig var vel næppe blevet fremsat, hvis det ærede Medlem Hr. Wittrup ikke havde foranlediget, at det ærede Medlem Hr. Hauch var kommet op paa Talerstolen. Det forekommer mig, at hans Betragtninger om mine Udtalelser var saa inderligt overflødige. Jeg har ikke gjort den kommende Høst op,